Ч. 207. Пятниця 14 (27) вересня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З руху виборчого на Угорщині. — Гостина німецких вояків в Австриї. — Сполучені Держави против анархізму. — З Бразилії.)

Рух виборчий на Угорщині вже в повнім розгарі. Головна борба розпічне ся дня 2-ого жовтня, в котрім то дни із 413 послів, що входять в склад угорского сойму, буде вибраних 328. Дня 3. жовтня відбуде ся вибір 47 послів. Отже в тих обох днях буде вибраних 90 прцт. угорского сойму, так, що по тих виборах буде вже можна знати, який буде склад сойму. Партия лїберальна поставила доси у всіх своїх округах власних кандидатів, а навіть в 70 округах стає по двох лїберальних кандидатів против себе. Здаєть ся, що партия Уґрона в будучім соймі цілком щезне, бо доси ні один член тої партиї не поставив своєї кандидатури. Католицка партия народна ставляє власні кандидатури в 60 округах. Партия Кошута ставляє своїх кандидатів в 100 округах. Социялїсти поставили доси 15 кандидатур. Здаєть ся однако, що навіть самі социялїсти не вірять в побіду своїх кандидатів, але поставили їх лише на те, аби випробовати свої сили.

Повертаючі з Хіни німецкі войска, що загостили до Триєсту, оглядали вчера в товаристві австрийских підофіцирів місто. Офіцири німецкі, в товаристві австрийских офіцирів 97. полку, відбули прогульку до Мірамаре. Нині відїздять німецкі вояки в дальшу дорогу, і задержать ся два днї у Відни. На приказ Цісаря буде хоругов німецка в часї побуту німецкого баталїону у Відни перехована в цісарскім замку. Та компанія німецкого баталїону, котрої опіцї віддана хоругов, вийде під проводом австрийского офіцира ґенерального штабу до замку, при звуках прускої войскової музики.

В Любеці зачались в неділю наради загального зїзду німецкої социяльної демократиї. Зібрало ся около 250 делеґатів; між тими з визначнїйших: пос. Бебель, Авер і Зінґер. Яко репрезентант своєї власної ґрупи прибув Едвард Бернштайн. З Відня прибули на збори: Яко репрезентант парляментарної фракциї социялїстичної пос. Пернерсторфер а яко представитель цілого сторонництва редактор Arbeiter Ztg. др. Віктор Адлер. В часї нарад живу дискусию викликало питанє: чи не випадало би деякі справи трактувати на засїданях довірочних. Більшість згодила ся на таке внесенє.

Страшний злочин в Буффальо обудив в Сполучених Державах північної Америки оживлений рух против анархізму. Провідник републиканьского сторонництва сенатор Акст в розмові з одним з редакторів заявив, що конґрес основно застановить ся над справою анархізму і зробить із своєї сторони все, щоби видати одвітні закони. Найвизначнїйших правників запросить до співучасти в працях юридичних комісия обох палат конґресу, а єї задачею буде уложити против анархізму закони, котрі однак не виходили би поза границї конституциї.

З Ріо Жанейро доходять вісти, що там уже заздалегід розвинено оживлену акцию в справі вибору президента. Вибір має відбути ся, що правда, доперва 1 марта 1902 р., але конвенция републиканьска зібрала ся вже 21 с. м. в цїли визначеня кандидата на будучого президента републики бразилїйскої. При великій популярности, якою тїшить ся Радґош Альвес, бувший міністер скарбу, зібрані одноодушно згодились на єго кандидатуру. В разї єго вибору не змінила би ся в нїчім полїтика дотеперішного правительства.

Новинки.

Львів дня 26 го вересня 1901.

— **Іменованя.** Wiener Ztg. оповіщує: Є. В. Цїсар іменував приватного доцента дра Стан. Днїстряньского надзвичайним професором австрийского права приватного з руским язиком викладовим при унїверситетї у Львові.

— **Ц. к. Намістництво** розписало доповняючий вибір вісьмох членів повітової ради в Турці з ґрупи менших посїлостий на день 28-го падолиста, чотирох членів тої ради з міскої ґрупи на день 30-го падолиста і шістьох членів з більших посїлостий на день 31 падолиста с. р.

Два оповіданя з Енґадіну.

(З ретороманьского — Ґ. Бундіґого.

(Конець).

По якімсь часї почав король знов ставати невдоволеним і нападистим. Він гадав о своїм хорошім шовковім покривалї, що єго турецкі вояки забрали також в часї послїдної війни. І сим разом видав він декрет, що той, хто принесе єму то покривало, дістане єго дочку або половину маєтку.

Тоді минув саме рік, як Тредешін вибрав ся до Туреччини, і він тепер пригадав собі знов на лїсовика і на обіцянку, яку єму дав. Вибрав ся тому в дорогу, зайшов знов до того самого густого ліса, і найшов там лїсовика. Спитав єго, що робити, аби дістати то покривало від турецкого султана. Лїсовик дав єму звій линов і сказав:

— Як прийдеш до Туреччини і станеш перед палатаю султана, то витягни той звій, там найдеш драбину, котрою дістанеш ся до комнати.

Тредешін взяв линви і вернув урадований до міста.

Коли король почув, що Тредешін хоче ще раз іти до Туреччини по покривало, дуже утїшив ся, і сказав до него:

— Коли ти менї принесеш і покривало, то вже на певно дістанеш королівну, або половину маєтку.

Отже Тредешін вибрав ся в дорогу і одного вечера прийшов утомлений і обезсилений до краю Турків. Не надумуючись, пішов просто до палати султана. Під вікном спальнї виймив свої линви і почав їх розвивати. Як лїсовик сказав, була там драбина. Тредешін тихо виліз щебель за щеблем аж під саме вікно. Коли побачив, що комната пуста, вскочив через вікно до середини, привязав тоненький довгий шнурок до покривала, і зліз знов на землю. Тепер укрив ся в нижи муру під вікном, і ждав, аж доки не відійде варта, і султан з женою не покладуть ся спати. Не минуло й години, султан з султанихою прийшли до комнати, поклали ся в постіль, і вскорі почали хропіти, аж хата ходила. Тепер взяв Тредешін за шнур і торгнув ним сильно. Султаниха пробудила ся, штовхнула султана в бік і сказала:

— Чого тягнеш з мене покривало?

— Відчепи ся, — відповів султан, — то ти тягнеш єго не я.

Скоро знов заспали, потягнув Тредешін ще раз за шнур. Тепер вже султаниха розлютила ся, і кричала:

— Та не тягниж все то покривало!

— Чи ти одуріла, — відповів султан. — Я не тягнув, сама тягнеш і ще не даєш менї спати.

Слово по слові, почали они сварити ся і кричати, а між тим Тредешін торгнув так сильно за покривало, що оно аж на двір вилетїло. В гніві не замітили того ні султан, ні султаниха, а Тредешін чим скорше утїкав з покривалом на берег моря до корабля.

Але й сим разом почала папуга верещати на цїле горло:

— Султане! Султане! Тредешін утїкає з покривалом!

Ледве то султан почув, скочив з постели до вікна, і ролючений крикнув:

— Тредешін, ти шибенику, куди утїкаєш? Коли вернеш назад?

А Тредешін відповів:

— За рік побачимо ся знов; менї на користь, тобі на страту.

І пропав з покривалом!

Коли Тредешін по довгій, прикрій дорозї прибув до королївского міста, була знов велика радість в палатї. Король дякував єму дуже, — але о своїй обітници не згадав і сим разом ні слова.

Так минув знов рік і Тредешін вкінци спитав одного вечера дуже обережно за свою нагороду. Король не знав, що відповісти, але нараз прийшло єму на гадку бідного Тредешіна ще раз післати до Туреччини, і він сказав:

— Добре, дам тобі, чого жадаєш, але під одним услівєм: мусиш ще раз піти до Туреччини і принести папугу, що уміє говорити, бо й тоту папугу менї украдено. Але в душі погадав собі король: Сим разом не верне, єго певно зловлять, а тоді кінь і покривало прийдуть ся менї дармо.

Тредешін пішов знов до лїсовика і просив єго о раду. Лїсовик сказав:

— Лише не бій ся, я тобі поможу. Ось ту маєш скринку цукорків з усипляючим порошком. Возьми і дай їх папузї.

Тредешін вибрав ся знов в дорогу, хоч

— **Перенесеня.** Ц. к. львівский висший суд краевий переніс: а) канцеляриійних офиціялів: Едварда Строньского зі Стрия до Жовкви, Мар. Гвоздця з Солотвини до Перемишля, Волод. Гофмана з Вижниці до Кут, Йос. Чернецкого з Бучача до Бродів, Яна Тушкевича з Цішанова до Перемишля, Стан. Лісевича з Нового Села до Старого Самбора, Ант. Костирка з Товмача до Стрия і Мих. Теслюка з Городка до Дрогобича, — та б) канцелістів: Конст. Глуховского з Залозець, Авр. Кнобля з Оґниї і Франца Вельґусїньского з Ліска всїх трех до Станиславова, Мавр. Германа з Городка і Волод. Бульфана з Гвіздця обох до Дрогобича, Фр. Адамовского з Буска, Йос. Поспішиля з Бжозова і Мих. Матковского з Куликова всїх трех до Городка. Едв. Бандурского з Богородчан до Делятина, Кар. Хомяка з Турки до Добромиля, Фел. Малецкого з Дубецка до Бібрки. Стан. Вайнера з Бірчи до кравого суду у Львові, Стан. Циранського зі Староїсоли до Надвірної, Яна Бещанина з Копичинець до Бучача, Волод. Томіньского з Ярослава до Сколього, Йос. Тотуниньского з Долини до Рожнїтова, Алекс. Чепелевского з Устрик до Перемишлян. Конст. Вежбицкого з Копичинець, Сев. Люд. Михальского з Миколаєва і Мавр. Малявского з Лопатина всїх трех до Чорткова, Мар. Лаковича з Підбужа до Мостиск, Авґ. Підсядла з Борині до Рави, Ігн. Станиславчука з Комарна до Микулинець, Еміля Жолківского з Чорткова до Радимна, Мар. Маначиньского з Перемишлян до Заболотова, Людвика Унольта з Чорткова до Підволочиск, Мик. Побідиньского з Товстого до Лютовиск, Йос. Лятишевского з Угнова до Товмача, Дмитра Козулькевича з Гвіздця до Снятина, Ант. Копоцку з Підгаєць до Теребовлї, Вацлава Ґрабіньского зі Сколього до Городенки, Шим. Дозорцова з Солотвини до Ярослава, Волод. Лїсовского з Вишнївчика до Підгаєць. Генр. Давида Хальцля з Лютовиск до Городенки і Густ. Адольфа Пленса з Комарна до Сколього.

— **З львівскої аепархії.** Презенти одержали оо.: Алексей Бобикевич зі Стрия на Конюхів, Теод. Була з Володимирець на Путятинцї, Ів. Яблоньский з Печенїи на Чижиків і Ник. Левицкий з Сухоріча на Оброшин, а консистория віднесла ся до президиї намістництва о згоду на їх канонїчну институцию. — Президия намістництва згодила ся на канон. институцию оо.: Ів. Вилинкевича на Грибовичі і Ів. Бордуна на Бережницю, а консистория візвала їх на місяць вересень до канон. институциї. — Канон. институцию на Пустомити одержав о. Волод. Стернюк. — Правительство асиґнувало на один рік дотацию з реліґ. фонда для приватних сотрудників: в Мїєтках Козівцї, Вайківцях. Довгім (дек. стрийского), Кутківцях, Остапівцях і Стриївцї.

— **Важне для катихитів.** Вже вийшов з друку „Практичний провідник“ о. Е. Гузара, як має ся учити реліґії в І. клясї зглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать реліґії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 коронї в книгарнї Шевченка і Ставропиґійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— **Будова рускої ґімназиї в Тернополи.** Рада міска в Тернополи ухвалила відступити дотеперішну уїздальню драгонів при Стрілецкій улици недалеко реальної школи під будову рускої ґімназиї за цїну 30.000 зр., а то 25.000 зр. за 800 квадр. сяжнїв площі а 5000 зр. за дотеперішний будинок.

— **Справу селяньских сервітутів** на двірских обшарах в Манастирци, Лукавицї, Бермигові долїшнїй. Веремени і Ґузелях полагоджено вже на основі добровільної умови. Громада Манастирець одержала з двірского обшару 150 моргів ліса а в тім і спірне пасовиско, громада Бермигова 55 моргів, Веремень 50 моргів, Ґузелї 45 моргів ліса. Яко основу виміру сервітутового відшкодованя принято число управнених і обшар обтяжений сервітутом. Пересїчно припало по два морги на давне господарство.

— **В справі „Морского Ока“ в Татрах** коло Закопаного, за яке веде ся довгий спір межи Галичиною а Угорщиною, прийшло до порозуміня межи арбітрами, галицким президентом львівскої апеляциї п. Тхоржніцким, а угорским арбітром, президентом апеляциї в Пресбурзї, п. Лехоцким, що-до вибору суперарбітра, яким має стати п. Рот, президент апеляциї в Льозаниї, в Швайцариї.

— **Ринок завалив ся.** Із Житомиря на Волини, за кордоном, доносять, що там минувшого четверга вечером около 9-ої години запав ся ринок вздовж цїлої своєї довготи. Щастє, що під ту пору було лиш дуже мало людий на ринку, бо могло би було прийти до великої катастрофи, а так закінчило ся лиш на тім, що в розколину, яка зробила ся, впала одна сидуха і покалїчила ся небезпечно. Комісия вислана на місце катастрофи переконала ся, що вздовж ринку попід землю ішов від якогось монастиря мурований льох, о котрім нїхто не знав нїчого, аж остаточно старі мури завалили ся і викликали згадану катастрофу.

— **Новий канал межиморский.** Мабуть вже недалекий час, коли наша земля буде так виглядати, як планета Марс, на котрій, як звістно, єсть повно каналів, та й на нашій земли прибуває щораз більше каналів. До многих проєктів будови каналів в Австриї, Нїмеччинї і Росиї прибуває ще один ориґінальний, а то канал, котрий має сполучити Чорне море з Морем каспійским. Канал той має бути після проєкту 6 і три чверти метра глубокий, 25 м. широкий, а 854 кільом. довгий. Кошти будови обчислено на 215 міліонів рублів.

— **Злодїїв**, що обікрали руску соборну церков в Перемишли, арештовано в Кракові в однім з тамошних готелїв. Суть ними молоді люди, якийсь Михайло Радецкий і Жулковский, котрі звернули на себе увагу дуже елєґантним одїнєм. По арештованю не хотїли нїчого зізнавати. Кілько гроший они украли, слїдство доси не виказало.

— **Справоздане воєнне.** Вже й самі анґлїйскі ґазети зачинають собі кпити із справоздань воєнних, які надсилає до Льондону ґен. Кічепер з полудневої Африки. Westminst. Gazette помістила слїдуюче справоздане: Кольонна під проводом честидостойного льорда ґенерала Т. Пунтнїнґ-Кеню побила нинї з великими стратами команду Коцгамера, зложену з пана і панї Коцгамер, їх сина Авгу, їх доньки Лени і бабі Коцгамер, що було в зброї і длятого після розпоряджень з 5, 15 і 16 мая як 9 червня буде страчена, скоро лиш дасть ся зловити. (Цїлий дотеп тут в словах „baby in arms“— що годі відповідно перекласти на руску мову: бабі значить: „дитина“, а слова „in arms“ суть двозначні; можуть значити: „в зброї“ але також і „на руках“). Честидостойний льорд-ґенерал Пунтінґ-Кеню доносить, що він здобув одну штуку рогатої худоби, одну качку, фунт шинки, дві коробки бобу і візок для дїтий. Команда втекла. Ґенерал довідав ся від рогатої худобини, котру застрілено, що Бури знаходять ся у великій пужді і не можуть вже довше держати ся.

— **Пачкарска історня.** На австрийско-баварскій границї коло Веґшайд задержав сими днями стражник фінансовий якусь даму, котра впала єму тим в очи, що була дуже груба. День перед тим видїв він ту саму даму, як она проходжувала ся, а тогди була дуже делїкатна і тоненька. Чей же за ніч не могла так згрубіти — подумав собі стражник і на-

---

королївна хотїла єго конче задержати. Сим разом переодяг ся в старі лахи, так, що виглядав як жебрак. Пізним вечером прийшов до Туреччини, і дістав ся до палати, незамічений вартою. Там пішов просто до кухнї, і сказав плачливим голосом до кухарки:

— Ах, Бога ради, дайте менї що їсти, я вже давно не мав нїчого теплого в устах.

Кухарка змилувала ся над бідним хлопцем, і дала єму миску якоїсь юшки.

Коли він так їв, увійшов до кухнї слуга султана. Побачив жебрака, приглянувсь єму лїпше, і нараз крикнув:

— Тримайте злодія! Тримайте злодія! То той шибеник Тредешін, що украв султанови сивого коня і покривало!

На той крик збігли ся всї слуги і служниці: а вкінци сам султан. Скоро лиш побачив Тредешіна крикнув:

— Задусїть єго, повісьте, розітріть живцем між двома млиньскими каменями, а звяжіть єго сейчас.

Тредешін упав на колїна і благав:

— Робіть зі мною, що хочете, лиш майте милосердіє і не вяжіть соломяною линвою, бо я маю великі скоботи і то була би найстрашнїйша смерть для мене.

На то крикнув султан:

— Як раз таку смерть будеш мати. Возьміть єго і привяжіть соломяними линвами до стовпа!

Так стало ся а Тредешін заєдно благав і молив ся, аби єму дарувати житє.

— Ту ніч будеш ще жити — сказав султан — але завтра рано повісять тебе.

Скоро лиш Тредешін остав сам, перерізав соломяні узи, закрав ся до золотої клїтки папуги, що все стояла в кухни і спитав папугу тихим голосом:

— Папуго, хочеш цукорків?

Папуга сейчас відповіла:

— Давай сюди, давай сюди!

І папуга зїла кілька цукорків та й зараз твердо заспала. Тепер взяв Тредешін клїтку з папугою, вискочив вікном на двір і побіг як лиш міг скоро до свого корабля. Але ледве відїхали від берега, папуга пробудила ся і почала верещати:

— Султане, султане! Тредешін утїкає зі мною!

Султан зірвав ся знов в сорочці до вікна і в скаженїй злости завив за Тредешіном:

— Куди утїкаєш, ти шибенику? коли вернеш?

А Тредешін відповів:

— Нїколи, нїколи, нїколи!

І утїк з папугою.

Між тим француский король не мав спокійної хвилї. Єго жінка, а особливо дочка, робили єму найбільші докори, що він бідного Тредешіна третий раз вислав до Туреччини. Дочка дуже побивала ся, бо чула в своїм серцу горячу любов до нашого Тредешіна.

Але якже всї урадували ся, коли одного дня Тредешін здоровий і веселий вернув з папугою. Король взяв єго за руку і сказав:

— Справдї, тепер ти заслужив на мою дочку.

В короткім часї відбуло ся в палатї величаве весїлє, яке король виправив для Тредешіна і дочки.

ВІДМІНА.

(З нїмецкого — Руд. Бавмбаха).

Вже сїм лїт минуло від часу, коли мельник оженив ся; жінка єго славна була з вроди і краси на цїлу околицю, але о Божім благословеню як не було чути так не було. Вкінци зявило ся. Побожна богомільна вандрівка до чудесного образу в Цель і жертва з щирого срібла — представляюча оповите немовля— принесли сподїваний успіх. Рік по принесеній жертві плач немовляти завторовав ломотови млина „під липами“.

Не було і не буде на сьвітї такого хорошого хлопця, яким був малий мельничук, а ущасливлений отець справив такі хрестини, що четирнайцять днїв о нїчім иншім в селї не говорено.

Однако на жаль радість мельника і єго жени не довго тревала. Дитина ставала з кождим днем бридша. Голова єму розросла ся як диня, уста розтягнули ся від уха до уха, а очи були дурні як у барана. До того квичав хлопець як яке порося в почи і в день без перестанку і не було способу втихомирити єго.

— Хиба мусїв хто дитину уречи — жалувала ся мати, а сусїдки поставивши довкола кивали головами та значучо поглядали на малу потвору.

О кілька миль, в иншім селї жила стара дуже розумна женщина, котрої ради не одному вже придали ся і то в случаях, де виходу глядали дармо і найрозумнїйші голови. Поїхав по неї мельник в випліганій як кіш бричці і привіз. Погощено єї, накормлено і заведе-

брав підозріня, що тота дама мусить очевидно мати під сукнями якісь річи, котрі хоче перепачкувати. Він приступив до дами і спитав еї, чи она не має чого до оплати, а она відповіла, що не має і хотіла дальше іти, але стражник завізвав еї, щоби она пішла з ним на комору. Дама стала тогди псом тровити стражника, а коли пес кинув ся на него, она пустилась втікати. Стражник стрілив до пса і той утік а тогди він здогонив втікаючу даму і спровадив на комору. Аж тут показало ся, що она обвинула собі довкола тіла кількадесять метрів шовкової матерії і хотіла перепачкувати еї з Австриї до Баварії: За кару мусіла она заплатити кілька сот ринських. Але на тім не скінчило ся, бо ще буде мусіла відповідати за насильство, якого допустила ся тим, що тровила стражника псом і не дала єму виконати урядової служби.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Ц. к. Дирекция зелїзниць державних в Станиславові доносить, що задля виміни мосту поміж стациями Галичом і Дубівцями на шляху Львів-Іцкани, котра відбуде ся дня 28 вересня с. р. поізди ч. 316 і 317 будуть переходити в тім дни з пересїданем ся подорожних.

Австро-угорский рух з Форарльберґом і Лїндав, а взгл. Австро-угорский звязок зелїзничий з Форарльберґом і Лїндав. З днем 1 жовтня 1901 входять в житє слїдуючі додатки до тариф специяльних з 1/3 1894 для перевозу худоби яко звичайної посилки в цїловозових наборах:

а) додаток I до зшитки 1 (тепер часть V, зшитка 1),

б) додаток I до зшитки 2 (тепер часть V, зшитка 2),

в) додаток II до части II (тепер часть V, зшитка 4).

Через повисші додатки стають ся постанови тарифові що-до зниженя цїни їзди для дозорців худоби згідними з дотичними приписами тарифи (часть I роздїл Б) дла австрийских, угорских і босняцко-герцеґовиньских зелїзниць, а постанови що до безплатної їзди поворотної таких дозорців вістають знесені.

Звязок зелїзничий поміж Австриєю, Лїндавом і Форарльберґом. З днем 1 жовтня 1901 входить в житє додаток IV до тариф — часть II, зшиток 1 і 2 з дня 1 марця 1896.

Курс львівский.

Дня 25-ого вересня 1901.	платять K. c.	жадають K. c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	530 —	540 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350 —	358 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	522 —	535 —
Акциї гарбарні Ряшів	— —	100 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400 —	420 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·70	90·40
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—
Банку гіпот. 4½%	97·30	98 —
4½% листи застав. Банку краев.	99 —	99·70
4% листи застав. Банку краев. .	92 —	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94 —
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·70	91·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96 —	96·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101 —	101·70
„ „ „ „ 4½ %	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92 —	92·70
Позичка краев. з 1873 по 6%	— —	— —
„ „ 4% по 200 кор.	92·50	93·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·50	88·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	76 —	80 —
Міста Станиславова	— —	— —
Курс віденский:		
Австр. черв. хреста	46·50	47·50
Угорск. черв. хреста	23·50	24·50
Іт. черв. хрес. 25 фр.	23·10	24 —
Архік. Рудольфа 20К.	56 —	59·60
Базиліка 10 К	15·80	16·80
Joszif 4 К.	7 —	6·50
Сербскі табакові 10фр.	8 —	10 —
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117 —	117·50
Доляр америк.	4·80	5 —

ТЕЛЕҐРАМИ.

Венеция 26 вересня. В найблизших днях прибуде сюди король Віктор Еммануіл з женою.

Льондон 26 вересня. Королївска пара прибула тут вчера в повороті з Данії.

Буффальо 26 вересня. В Сен Мої арештовано якогось Едварда Зафтіґа, котрий хвалив ся, що помагав Чолґошови, именно що обвязав єму руку білою хусткою і сховав в ній револьвер.

Петербург 26 вересня. Вчера вечером дало ся чути в Кішиневі, в Бессарабії сильне землетрясене.

Льондон 26 вересня. Бюро Райтера доносить з Маґерфонтен: З воєнних операций Бурів і з цілого в послїднім часї зміненого положеня догадують ся, що в Капляндї закінчить ся полуднево-африканьска війна.

Берлин 26 вересня. Князь Цун після приказу, одержаного телеґрафічно з Пекіну відїде дня 1 жовтня з Генуї до Хіни і не поїде до Америки.

Константинополь 26 вересня. Коли французке правительство згодило ся на предложеня турецкі в справі відшкодовань за будови доків в Константинополи, то цілий французко-турецкий спір вже полагоджений.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

но до компати, де стояла колиска. Мудра женщина виймила дитину з пеленок, взяла на колїно і приглядала ся їй довго і уважно. Відтак кивнула на родичів, аби за нею вийшли на двір.

— Вашу дитину — сказала сідаючи на присїнї — відмінено. — Ви мусїли котроїсь ночи не доглянути і згасло сьвітло. З тої хвилї мусїла скорпстати яка нечиста сила, аби вам покласти до колиски ту потвору.

Мельничка в голос розплакала ся почувши ті слова, а мельник чіхав ся в голову і глядів випученими очима перед себе.

— І я так гадала — нарікала нещастна мати — що то не моя дитина, а якась відміна. Ах, моя дитина, якаж она була прекрасна, найми́лїйша дитина. Оно мало такі ясні, любі очи, а та потвора там і неподібна до Божого сотворіня.

— Лише успокійте ся — говорила стара. — А насамперед пильно піклуйте ся тою потворою, бо як тій дитині у вас буде дїятись, так і вашій там у тих нечистих, що еї дістати назад. Знаю від моєї бабки, як треба в таких случаях робити. Послухайте:

— То само що вам, лучило ся перед кількома лїтами одній жінці. Тоді занесла она дитину до кухнї, розпалила там огонь і повісила котел над полумінем. Відтак потовкла яєць, вичистила красно шкаралупи і налила в них пива, немов би забирала ся то пиво в них варити. Скоро лиш потвора побачила ті приготовленя, заломила з великого зачудованя руки над головою і почала кричати:

— Я старий як сьвіт, маю три тисячі лїт, а ще не чув о такій дивній зупі, аби хто пиво варив в шкаралупі.

І в тій хвили зникла десь потвора, як камінь у воду, а до грудий матери тулила ся еї рідна дитина.

Так говорила розумна женщина і порішено скористати зараз з еї ради.

— Пождіть лиш до вечера — сказала стара — нехай задзвонять на молитву. Тоді нечисті духи тратять свою силу.

Мельничка точно послухала ради мудрої баби. Коли відозвав ся дзвінок в каплици, присунула дитину до комина і розпочала свою роботу. Але чи то тому, що дитина не була правдивою відміною, чи може вже раз бачила, як пиво варять в шкаралупі, досить, що дивило ся лиш на огонь своіми скляними, рибячими очима і нагле почало ревіти без ніякої видної причини своім верескливим голосом.

Не удала ся проба. Мудра жінка сейчас відїхала до дому, а в млинї настав ще більший сум і журба.

Однако дитину плекано з великою печаливостию, придержуючи ся в тім ради старої. Марному хробакови нїчого не хибувало; однако що мельничка не могла ніяк набрати серця до него, віддала єго в опіку наймленій за добрі гроші дівчині, котра крім многих прикмет — мала ще й незвичайну терпеливість.

Одного вечера сиділа та дівчина під липою недалеко млина; побіч неї стояв кошик, а в кошику лежала дитина. В тій хвили переходив тамтуди паробок мельника, хлоп як дуб і бундючний. Не мав на собі обмученої сорочки; лише хороше сине одїнє, бо саме вертав з міста з ярмарку. Ніс осторожно в руцї велике серце з цукру, на котрім виднів якийсь хороший напис. Того напису Андрій не умів відчитати, але то не мало для него ніякого значіня.

— Як ся маєш Каська? — сказав, задержавши ся. — Ось що я для тебе приніс з ярмарку.

Хороша дівчина почервоніла по уши і взяла з рук паробка цукрове серце з написом. Відтак сказала:

— Дякую.

Андрій насупив ся.

— І то во?

— А вcьо.

— Таж ти менї вже давно обіцяла поцїлуя, а лїпшої нагоди хиба не буде. Не побачить ніхто, хиба то мале, але оно не буде бавити ся в сплетні. Ну, щож Каська?

— Не руш мене, бо буду кричати!

— Я тебе вже відучу крику — засьміяв ся молодий паробок; обіймив дівчину і хотів діткнути еї своіми устами. Але Каська зручно вивинула ся і вереснула несвоім голосом, мов би еї хто полив окропом.

В дверях появила ся мельничка і під еї грізним поглядом Андрій скулив ся і утік до липи.

Але стало ся чудо. Відміна піднесла ся нагле в своім кошику, заломила руки над головою і стапула кричати:

— Я старий як сьвіт, маю три тисячі лїт, а не знаю, чи коли річ така ся стала, аби — як еї цїлують — дівчина кричала.

Вимовивши ті слова, шурнув як миш в рів при дорозі і тілько его й бачили. А на еї місци лежала в кошику прекрасна, пухка дитина, простягаючи рученята до мельнички.

Найбільша радість запанувала в млинї, а дівчину, що так дивно вереснула, обдарував мельник щедрим датком — цілою мошонкою дукатів. Отже не зволїкаючи вийшла за муж за свого Андрія і вже ніколи більше не кричала, коли еї цїлував.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)